

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 10 kwietnia 1923 r.
sygn. akt III Rw 3073/22**

Uznanie należności nie może być kwalifikowane jako nowacja.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego Stefki,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego dra Bresiewicza i Fedyńskiego jako sędziów,
w sprawie Polsko-Bałtyckiego Transportowego Towarzystwa Handlowego
i Transportowego spółka akcyjna w Warszawie, powoda, zastąpionego przez adw.
dra Bernarda Langreda,
przeciw Towarzystwu Handlowemu „Pol” spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w Krakowie, pozwanemu zastąpionemu przez adw. dra Bertolda Rappaporta,
o 123.346 marek niemieckich,
wskutek rewizji pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu
odwoławczego z dnia 19 września 1922 r., sygn. akt Bc III 229/22, którym na wezwanie
pozwanego zatwierdzone wyrok Sądu Okręgowego cywilnego jako handlowego
w Krakowie z dnia 2 maja 1922 r., sygn. akt. Cg II 408/21,
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

- 1) nie uwzględnia się rewizji,
- 2) pozwany powinien zapłacić powodowi koszty przewodu rewizyjnego w ilości
12.400 marek polskich, w ciągu dni czternastu, pod zagrożeniem przymusowego
ściągnięcia.
- 3) za swawolne wniesienie rewizji nakłada się na pozwane Towarzystwo Handlowe
grzywnę 10.000 marek polskich.

Uzasadnienie

Podniesiona w rewizji przyczyna rewizyjna z § 503 pkt 4 k.p.c.¹ jest zgoła
bezpodstawna. Z ustaleń sądu drugiej instancji wynika, że świadek Ziemiański był
urzędnikiem powoda i przyszedł do pozwanego upomnieć się o zapłatę zaskarżonej
sumy, był zatem do tego niewątpliwie upoważniony (§ 47 ust. 1 kodeksu
handlowego²). Uznanie w wobec niego należności długu i zobowiązanie się do zapłaty

¹ Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych
(Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

² Gesetz vom 17. Dezember 1862, giltig für die Königreiche Böhmen, Galizien und Lodomerien mit den
Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau, das
lombardischvenetianische Königreich und das Königreich Dalmatien, die Erzherzogthümer Oesterreich
unter und ob der Enns, die Herzogthümer Ober- und Nieder-Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain,

tegoż do dnia 5 sierpnia 1921 r., stanowi dowód należności (§ 294 kodeksu handlowego), ale według wyraźnego przepisu § 1379 u.c. nie jest przemiana dawnego zobowiązania. Jest to zresztą rzeczą zupełnie obojętną, gdyż nieważności tego uznania rachunku w markach niemieckich nie może być mowy, zakaz zawierania umów między krajowcami w walucie zagranicznej wydał bowiem dopiero art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r.³

Orzeczenie o kosztach przewodu rewizyjnego opiera się na przepisach §§ 50 i 41 k.p.c.

Cały sposób prowadzenia sporu ze strony pozwanego był zupełnie swawolnym, obliczonym tylko na utrudnienie powodowi uzyskania należnego roszczenia. Tym swawolniejszą jest rewizja, wniesiona zupełnie bezpodstawnie przeciw zatwierdzającemu i należycie uzasadnionemu wyrokowi sądu drugiej instancji.

Za tę swawolę we wniesieniu rewizji nałożono na pozwane Towarzystwo odpowiednią grzywnę (§§ 512 i 220 ust. 1 k.p.c.)

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (aust. k.p.c.): § 41, § 50, § 503 pkt 4, Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811 (u.c.): § 1379., Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej: art. 6, Austriacki kodeks handlowy: § 47 ust. 1, § 294]

Salzburg und Bukowina, die Markgrafschaft Mähren, die gefürstete Grafschaft Tirol und das Land Vorarlberg, dann die gefürstete Grafschaft Görz und Gradiska mit der Markgrafschaft Istrien und die reichsunmittelbare Stadt Triest nebst ihrem Gebiete, zur Einführung eines Handelsgesetzbuches, Dz.U.P. 1863 poz. 1. Brak tekstu polskiego.

³ Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej, Dz.U. 1921 nr 103 poz. 741.